

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 358

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 iunie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 121 din 5 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu referire la art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.65. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea Instrucțiunilor privind folosirea de către personalul armatei și alți beneficiari a fondului construit al Ministerului Apărării Naționale, destinat cazării, refacerii capacității de muncă și activităților recreative și sportive, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M. 128/2008	5
2.137. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind acordarea celui de-al patrulea titlu de parc industrial Societății „Tetarom” — S.A.	6–7
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
35. — Ordin pentru aprobarea procedurilor privind soluționarea/medierea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în domeniul energiei	8–15
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
52. — Decizie privind avizarea constituirii și funcționării organismului de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor Independenți de Fonograme — UPIF	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 121**

din 5 martie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2
din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010
pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008
privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu referire la art. II art. 18
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Tudor Mihalache în Dosarul nr. 4.322/113/2012 al Tribunalului Brăila — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 16D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 17D/2013—23D/2013 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de Marian Chivu Popescu, Vasile Datcu, Viorel Ciobotaru, Dumitru Vizuroiu, Costel Podaru, Ionel Struță și Ștefan Octavian Terenti în dosarele nr. 4.321/113/2012, 4.331/113/2012, 4.332/113/2012, 4.333/113/2012, 4.320/113/2012, 4.319/113/2012 și 4.318/113/2012 ale Tribunalului Brăila — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 32D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Tudor Oprescu în Dosarul nr. 1.709/104/2012 al Tribunalului Olt — Secția I civilă — Complet specializat în conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 16D/2013—23D/2013 și 32D/2013, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

dispune conexarea dosarelor nr. 17D/2013—23D/2013 și 32D/2013 la Dosarul nr. 16D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 29 noiembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 4.322/113/2012, 4.321/113/2012, 4.331/113/2012, 4.332/113/2012, 4.333/113/2012, 4.320/113/2012, 4.319/113/2012 și 4.318/113/2012, **Tribunalul Brăila — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Tudor Mihalache, Marian Chivu Popescu, Vasile Datcu, Viorel Ciobotaru, Dumitru Vizuroiu, Costel Podaru, Ionel Struță și Ștefan Octavian Terenti cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect dreptul la indemnizația de revoluționar convenit pentru anul 2012.

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.709/104/2012, **Tribunalul Olt — Secția I civilă — Complet specializat în conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Tudor Oprescu cu prilejul soluționării unei acțiuni civile prin care a solicitat, între altele, plata indemnizației de revoluționar convenite pentru anul 2012.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care suspendă pentru anul 2012 acordarea indemnizațiilor prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt discriminatorii, acestea aplicându-se doar persoanelor cărora li s-a acordat titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989”, de altfel cei mai numeroși dintre revoluționari. Totodată, susțin că dispozițiile de lege criticate sunt

contrare art. 53 și art. 1 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că „s-au restrâns neconstituțional drepturile omului, dreptul la indemnizație fiind un drept de proprietate; totodată, s-au încălcat și valorile supreme ale statului de drept, respectiv demnitatea și dezvoltarea personalității umane”. De asemenea, arată că actul normativ criticat a fost adoptat fără a exista o notă de fundamentare și o expunere de motive care să prezinte necesitatea sa, încălcându-se astfel dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă. În sfârșit, susțin că refuzul plății indemnizațiilor prevăzute de lege contravine și principiului securității juridice și celui al încrederii legitime care presupun ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă, precum și limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice și stabilitatea regulilor instituite prin acestea.

Tribunalul Brăila — Secția I civilă apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor din Constituție invocate de autorii excepției. În acest sens, arată că nu sunt create discriminări între persoane aflate în situații identice și nici nu sunt încălcate principiile statuate de actele internaționale amintite în critica de neconstituționalitate.

Tribunalul Olt — Secția I civilă — Complet specializat în conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

În realitate, Curtea constată că autorii excepției au în vedere dispozițiile articolului unic pct. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu referire la art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010.

Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

„*Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 8 septembrie 2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,*

nr. 636 din 10 septembrie 2010, cu următoarele modificări și completări: [...]

2. După articolul unic, care devine articolul I, se introduce un nou articol, articolul II, cu următorul cuprins:

«*Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.»

Dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, la care fac trimitere dispozițiile de lege criticate, au următoarea redactare: „*De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi ale Constituției: art. 1 alin. (3) și (5) care consacră demnitatea omului și libera dezvoltare a personalității umane ca valori supreme ale statului român și prevăd obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 alin. (2) referitor la egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea față de dispozițiile contrare din legile interne a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu. De asemenea, sunt invocate dispozițiile Pactului internațional privind drepturile civile și politice, ale Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor Legii nr. 283/2011.

Astfel, cu prilejul exercitării controlului de constituționalitate a priori asupra acestei legi, înainte de promulgarea acesteia, Curtea, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, a analizat critica referitoare la pretinsul caracter discriminatoriu al textului de lege criticat și a reținut că acordarea diferitelor beneficii prevăzute de Legea nr. 341/2004 se face în funcție de titlul deținut potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din lege, titlu care are în vedere sacrificiul ori contribuția persoanelor implicate în acest eveniment, făcându-se următoarea clasificare:

„a) *Erou Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989 — atribuit celor care s-au jertfit în lupta pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 sau au decedat în legătură cu aceasta;*

b) *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989:*

1. *Luptător Rănit — atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;*

2. *Luptător Reținut — atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represie ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției;*

3. *Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represie ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărut până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției Române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989;*

c) *Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 — calitate onorifică.”*

În lumina acestor prevederi de lege, Curtea a reținut că fiecare titlu acordat are în vedere un nivel de implicare și contribuție diferit, precum și consecințe diferite suportate de participanții la Revoluția Română din 1989. Astfel, persoanele care se încadrează în una dintre aceste categorii ale legii se află într-o situație obiectiv diferită față de persoanele având un alt titlu potrivit art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004.

Persoanele vizate de textul de lege criticat reprezintă doar una dintre categoriile de persoane enumerate de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, respectiv cele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, precum și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri, din motive neimputabile lor.

Or, a constatat Curtea, „aceste categorii de persoane se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a celorlalte categorii de persoane beneficiare ale Legii nr. 341/2004, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor”.

Tot prin Decizia nr. 1.576/2011, Curtea a analizat critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 53 și art. 1 alin. (3) din Constituție, reținând că „demnitatea umană este un atribut inalienabil al persoanei umane, valoare ce impune fiecărui membru al societății un comportament de respect și protecție a celorlalți indivizi și interzicerea oricărei atitudini umilitoare sau degradante la adresa omului. Altfel spus, fiecare individ este ținut să recunoască și să respecte în oricare altă ființă umană atribuțiile și valorile care îl caracterizează ca om. Convenția Europeană a Drepturilor Omului interzice, în acest sens, în art. 3, tratamentele degradante ori inumane, precum și tortura. O prevedere asemănătoare are și art. 22 din Constituția României.

Din această perspectivă, se poate vorbi chiar de existența unei obligații de intervenție a statului în sensul asigurării unor resurse materiale necesare vieții, în măsura în care lipsa acestora ar fi de natură să reducă traiul acestora la un nivel ce nu poate fi considerat propriu vreunei ființe umane.

Cu toate acestea, Curtea apreciază că demnitatea umană, așa cum este aceasta consacrată de Constituție, nu este și nu trebuie interpretată ca instituind un tratament preferențial pentru anumite categorii de persoane, indiferent de contribuțiile,

calitățile ori aportul acestora în societate. Prin urmare, demnitatea este o valoare intrinsecă a ființei umane, având aceleași valențe pentru oricare dintre indivizi.

De aceea, recunoștința ori respectul ce se cuvin anumitor persoane, pentru aportul lor deosebit la dezvoltarea societății, nu trebuie raportate la conținutul art. 1 alin. (3) din Constituție, izvorul acestora regăsindu-se, mai degrabă, în însăși obligația morală a întregii societăți de a-și manifesta gratitudinea față de aceste persoane.

În concluzie, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989.”

Prin urmare, Curtea a reținut că drepturile afectate de textul de lege supus analizei de constituționalitate nu sunt drepturi fundamentale, astfel că prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în privința acestora.

În ceea ce privește critica referitoare la inexistența unei expuneri de motive a legii, Curtea constată că acest act normativ a fost emis pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, temeiul emiterii acestei legi reprezentându-l înseși prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, potrivit cărora „Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).”

În situația avută în vedere, motivarea de către autorități a adoptării unei noi reglementări trebuie căutată în expunerea de motive a ordonanței de urgență în care trebuie cuprinse temeiurile ce au determinat emiterea acestui act normativ și evidențiată situația extraordinară care a impus intervenția urgentă a legiuitorului delegat. În acest sens, art. 30 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, prevede că „(1) Proiectele de acte normative trebuie însoțite de următoarele documente de motivare: [...]”

b) *note de fundamentare — în cazul ordonanțelor și al hotărârilor Guvernului; ordonanțele care trebuie supuse aprobării Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum și ordonanțele de urgență se transmit Parlamentului însoțite de expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acestora.”*

Curtea reține că, prin Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, a arătat că „ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern.” Pe cale de consecință, expunerea de motive a ordonanței de urgență se va transforma, practic, în nota de fundamentare a legii.

În sfârșit, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, a caracterului previzibil și predictibil al normei juridice, Curtea reține că aceste cerințe ale legiferării nu trebuie interpretate ca un obstacol pentru legiuitor de a modifica legislația existentă în funcție de condițiile obiective pe care le impun factorii sociali ori economici, cu atât mai mult cu cât nu sunt puse în discuție drepturi fundamentale, așa cum este cazul în speță.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu referire la art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, excepție ridicată de Tudor Mihalache, Marian Chivu Popescu, Vasile Datcu, Viorel Ciobotaru, Dumitru Vizuroiu, Costel Podaru, Ionel Struță și Ștefan Octavian Terenti în dosarele nr. 4.322/113/2012, 4.321/113/2012, 4.331/113/2012, 4.332/113/2012, 4.333/113/2012, 4.320/113/2012, 4.319/113/2012 și 4.318/113/2012 ale Tribunalului Brăila — Secția I civilă și de Tudor Oprescu în Dosarul nr. 1.709/104/2012 al Tribunalului Olt — Secția I civilă — Complet specializat în conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea Instrucțiunilor privind folosirea de către personalul armatei și alți beneficiari a fondului construit al Ministerului Apărării Naționale, destinat cazării, refacerii capacității de muncă și activităților recreative și sportive, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M. 128/2008

Pentru aplicarea Strategiei fiscal-bugetare pentru perioada 2013—2015, a estimărilor pentru anii 2014—2016, precum și a limitelor de cheltuieli stabilite pe ordonatorii principali de credite,

având în vedere dispozițiile art. 8 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind folosirea de către personalul armatei și alți beneficiari a fondului construit al Ministerului Apărării Naționale, destinat cazării, refacerii capacității de muncă și activităților recreative și sportive, aprobate prin Ordinul ministrului apărării nr. M. 128/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 7 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 23, alineatul (1¹) se abrogă.**2. La articolul 29, alineatul (5) se abrogă.****3. La articolul 35, alineatul (1¹) se abrogă.****4. Articolul 55 va avea următorul cuprins:**

„Art. 55. — Finanțarea centrelor de refacere a capacității de muncă a personalului armatei, a sanatoriilor și a cabanelor militare se asigură de la bugetul de stat, din venituri proprii și subvenții/transferuri de la bugetul de stat, după caz, în condițiile legii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa București, 10 iunie 2013.
Nr. M.65.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind acordarea celui de-al patrulea titlu de parc industrial Societății „Tetarom” — S.A.**

Având în vedere prevederile:

— art. 2 și art. 32 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările ulterioare;

— art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, cu modificările ulterioare;

— art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

constatând, sub rezerva rezultatelor verificării de detaliu, că proiectul depus îndeplinește, în principiu, condițiile de eligibilitate stabilite în schema de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale, aprobată prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007,

în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acordă cel de-al patrulea titlu de parc industrial Societății „Tetarom” — S.A., cu sediul în județul Cluj, municipiul Cluj-Napoca, str. Tăietura Turcului nr. 47, cod unic de înregistrare 14343629, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

Art. 2. — Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al comunei Feleacu, satul Vâlcele, județul Cluj, și este înscris în cartea funciară cu nr. 51447 Feleacu, nr. cadastral 51447;

b) are o suprafață de 85 ha.

Art. 3. — (1) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Titlul de parc industrial este valabil pe perioada de existență a societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute în legislația în vigoare.

Art. 4. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice rapoarte anuale privind activitățile realizate în parcul industrial.

Art. 5. — În baza titlului de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, operatorii economici care realizează investiții inițiale în parcul industrial pot beneficia de ajutor de stat regional, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 214, din 9 august 2008;

b) Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007 privind aprobarea schemei de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale.

Art. 6. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial potrivit prezentului ordin este comuna Feleacu, județul Cluj.

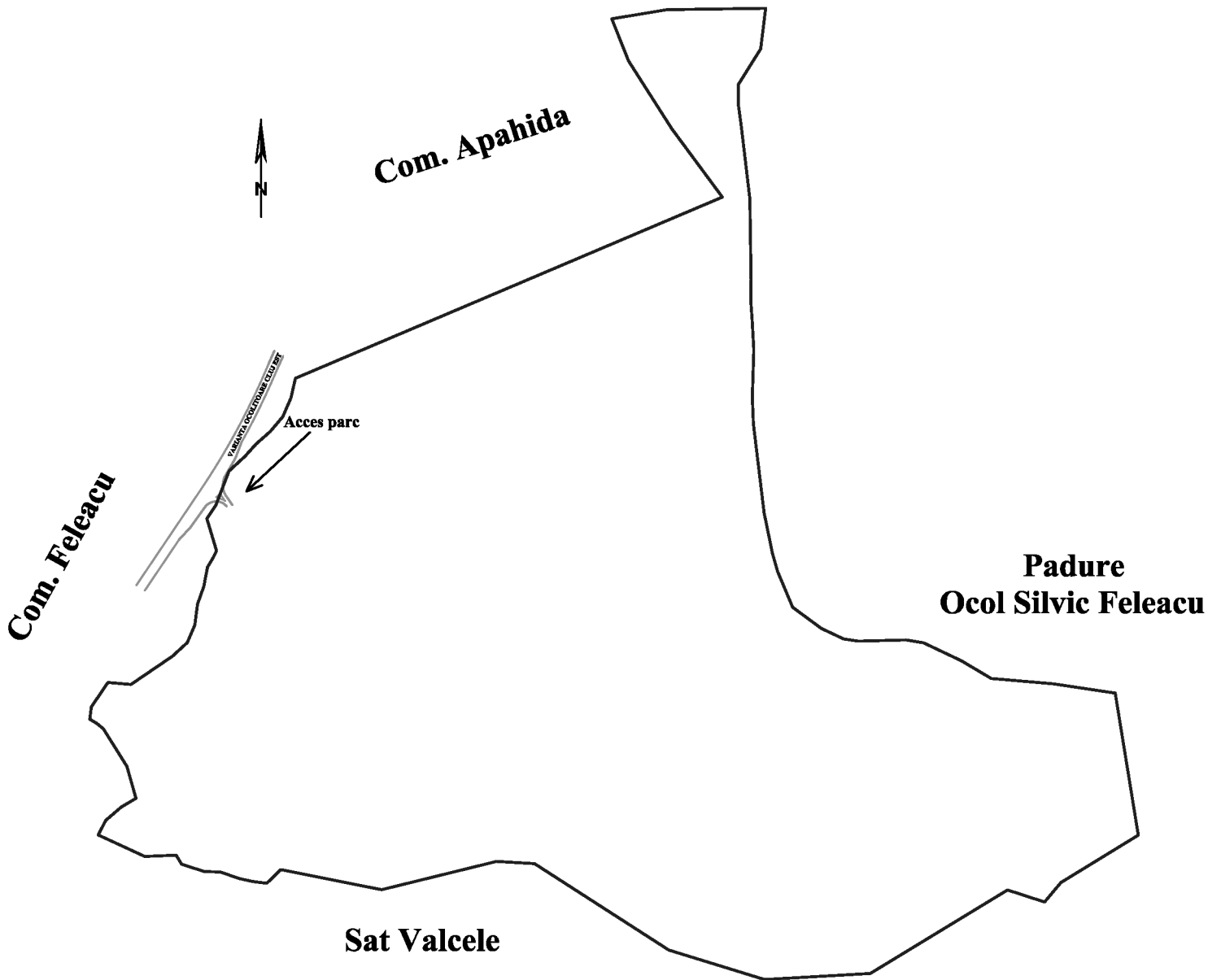
Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh,
secretar de stat

Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial

PARC INDUSTRIAL TETAROM IV

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea procedurilor privind soluționarea/medierea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în domeniul energiei

În temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. k) și art. 10 alin. (1) lit. ș) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Procedura privind soluționarea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în domeniul energiei electrice și termice produse în cogenerare de înaltă eficiență, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Se aprobă Procedura privind medierea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în domeniul gazelor naturale, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Participanții la piața de energie electrică și termică produsă în cogenerare, precum și la piața de gaze naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Pentru asigurarea soluționării neînțelegerilor la nivelul titularilor de licență, aceștia vor elabora proceduri proprii pentru aplicarea prevederilor prezentului ordin, în termen de 45 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iulie 2013.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 38/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a neînțelegerilor legate de încheierea contractelor dintre operatorii economici din sectorul energiei electrice, a contractelor de furnizare a energiei electrice și a contractelor de racordare la rețea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 6 noiembrie 2007, Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 400/2005 pentru aprobarea Metodologiei privind medierea neînțelegerilor precontractuale în sectorul gazelor naturale — segmentul reglementat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 13 mai 2005, și Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 461/2006 pentru aprobarea Metodologiei privind medierea neînțelegerilor precontractuale în sectorul gazelor naturale — segmentul concurențial, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 29 mai 2006.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrileț

București, 5 iunie 2013.

Nr. 35.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA

privind soluționarea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în domeniul energiei electrice și termice produse în cogenerare de înaltă eficiență

CAPITOLUL I

Scop

Art. 1. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), denumită în continuare *Autoritate competentă*, soluționează neînțelegerile legate de încheierea contractelor din sectorul energiei.

Art. 2. — Prezenta procedură este elaborată în scopul creării unui mecanism de soluționare a neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în sectorul energiei electrice și termice produse în cogenerare.

CAPITOLUL II

SECȚIUNEA 1

Domeniu de aplicare

Art. 3. — Prezenta procedură stabilește tipurile neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în sectorul energiei electrice și termice produse în cogenerare, care sunt supuse spre soluționare Autorității competente, precum și modalitățile și etapele de soluționare a acestora.

Art. 4. — (1) Sunt supuse prevederilor prezentei proceduri:

a) neînțelegerile apărute la încheierea contractelor în sectorul energiei electrice și termice produse în cogenerare, având la bază contractele reglementate de Autoritatea competentă;

b) neînțelegerile apărute la încheierea actelor adiționale aferente contractelor prevăzute la lit. a).

(2) Neînțelegerile apărute la încheierea contractelor/actelor adiționale pot avea ca obiect:

a) clauze negociabile aferente contractelor ce se încheie în baza contractelor-cadru elaborate de Autoritatea competentă, conform prevederilor legale în vigoare;

b) clauze noi, conforme legislației în vigoare, pe care partea/părțile dorește/doresc să le includă în contractele deja încheiate în baza contractelor-cadru elaborate de Autoritatea competentă.

Art. 5. — (1) Nu intră sub incidența prevederilor prezentei proceduri:

a) neînțelegerile asupra unor probleme ce nu fac obiectul reglementărilor în vigoare din sectorul energiei electrice și termice produse în cogenerare;

b) neînțelegerile a căror rezolvare nu intră în competența autorității de reglementare, inclusiv aspecte legate de proprietate.

(2) Semnarea cu obiecții sau divergențe a contractelor comerciale prevăzute la art. 4 atrage doar soluționarea neînțelegerilor precontractuale rămase divergente.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 6. — (1) Termenii utilizați sunt definiți în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta procedură.

(2) Definițiile din anexa nr. 1 se completează cu definițiile din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012.

CAPITOLUL III

Soluționarea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor

SECȚIUNEA 1

Aspecte generale

Art. 7. — (1) Soluționarea neînțelegerilor care fac obiectul prezentei proceduri presupune parcurgerea următoarelor etape:

a) soluționarea la nivelul titularului de licență responsabil cu emiterea ofertei de contract;

b) soluționarea la nivelul Autorității competente.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), în cazul în care, pe parcursul procedurii de soluționare a neînțelegerilor, apar și alte neînțelegeri, în măsura în care Autoritatea competentă hotărăște că este posibil, acestea se includ în procedura aflată deja în derulare. În caz contrar, acestea vor face obiectul unei soluționări ulterioare, reluându-se pașii procedurali.

(3) Limba oficială utilizată pe parcursul desfășurării acestei proceduri este limba română, iar documentele redactate într-o limbă străină vor fi însoțite de traducerea legalizată; în caz contrar, acestea nu vor fi luate în considerare.

SECȚIUNEA a 2-a

Soluționarea la nivelul titularului de licență

Art. 8. — (1) Prealabil declanșării procedurii la nivelul ANRE, soluționarea neînțelegerilor se efectuează la nivelul titularului de licență, ca urmare a analizării cererii scrise, depuse în acest sens de către un solicitant, în care se prezintă neînțelegerile apărute la încheierea contractului/actului adițional.

(2) Cererea va fi însoțită de documentele pe baza cărora solicitantul își întemeiază susținerile. Documentele depuse în copie vor fi certificate pe fiecare pagină „conform cu originalul” și vor conține data, numele în clar al celui care face certificarea, semnătura acestuia și ștampila unității respective, după caz.

(3) Titularul de licență analizează cererea și, dacă este cazul, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrare, solicită completarea documentației depuse. Solicitantul are obligația completării documentației în termen de maximum 5 zile de la data primirii solicitării de completare.

(4) În cazul în care solicitantul nu depune în termenul prevăzut la alin. (3) completarea documentației, titularul de licență poate analiza și poate soluționa cererea în baza documentelor depuse inițial.

(5) În termen de 20 de zile de la data depunerii cererii inițiale, se desfășoară ședința comună, organizată prin grija titularului de licență, în vederea soluționării neînțelegerilor.

(6) În situația în care părțile implicate soluționează neînțelegerile, se va întocmi o minută în acest sens, urmând ca în termen de maximum 5 zile de la data întocmirii acesteia să se încheie contractul în cauză.

(7) În cazul în care solicitantul nu se prezintă la ședința comună, titularul de licență va analiza și va soluționa cererea în baza documentelor depuse inițial.

(8) În situația în care documentul încheiat cu ocazia ședinței comune nu este însușit sau este însușit parțial de către una sau ambele părți implicate, se consideră că neînțelegerile nu au fost soluționate. În acest caz, părțile vor încheia un proces-verbal, conform anexei nr. 2 care face parte integrantă din prezenta procedură, și în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii inițiale, prin grija titularului de licență, documentația se transmite la ANRE, însoțită de o cerere formulată conform anexei nr. 3 care face parte integrantă din prezenta procedură.

(9) Titularul de licență va înștiința solicitantul despre acest demers, în termen de 3 zile de la data transmiterii cererii de soluționare a neînțelegerilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Soluționarea la nivelul Autorității competente

Art. 9. — (1) Odată cu înregistrarea la Autoritatea competentă a cererii transmise de titularul de licență, împreună cu documentația anexată acesteia, conform art. 8 alin. (8), se consideră declanșată procedura de soluționare a neînțelegerilor.

(2) Documentele ce însoțesc cererea de declanșare a procedurii de soluționare la nivelul Autorității competente trebuie să cuprindă, fără a se limita la acestea:

a) copia proiectului de contract/act adițional la încheierea căruia au apărut neînțelegeri;

b) procesul-verbal întocmit conform anexei nr. 2, în care se precizează punctele nesoluționate la nivelul titularului de licență, poziția părților și documentele pe care părțile își întemeiază susținerile;

c) corespondența dintre părți privind proiectul de contract/act adițional în discuție;

d) decizii ale organelor jurisdicționale, în măsura în care acestea există;

e) indicarea temeiului legal în baza căruia își fundamentează pretențiile;

f) alte documente cuprinzând informații tehnice sau de altă natură, necesare soluționării neînțelegerii.

(3) Certificarea copiilor documentelor prevăzute la alin. (2) se face în două exemplare, unul pentru Autoritatea competentă și unul pentru solicitant. Aceasta va conține precizarea „conform cu originalul”, data, numele în clar al celui care face certificarea, semnătura acestuia și ștampila unității respective, după caz.

Art. 10. — După înregistrarea cererii la Autoritatea competentă se parcurg următoarele etape:

- a) întrunirea Comisiei de analiză și soluționare a neînțelegerilor;
- b) analiza preliminară a documentației transmise și solicitarea completării acesteia, după caz;
- c) pregătirea audierii și convocarea părților;
- d) audierea părților;
- e) formularea deciziei Autorității competente și comunicarea acesteia părților.

Art. 11. — (1) Comisia de analiză și soluționare a neînțelegerilor, denumită în continuare *Comisia*, se numește prin decizie a președintelui Autorității competente.

(2) Comisia este alcătuită dintr-un număr impar de membri cu drept de vot, dar nu mai puțin de 5 și nu mai mult de 7, precum și un secretar al Comisiei fără drept de vot.

(3) Comisia va fi compusă din angajați ai Autorității competente și din ea va face parte obligatoriu un reprezentant al compartimentului juridic, un reprezentant al compartimentului de specialitate și un reprezentant al compartimentului de resort.

(4) Pentru soluționarea neînțelegerii apărute la încheierea contractelor, Autoritatea competentă poate apela și la consultanți, persoane fizice/juridice. Consultanții nu vor face parte din Comisie.

(5) Contravaloarea serviciului prestat de consultanți va fi suportată conform reglementărilor emise de Autoritatea competentă.

Art. 12. — (1) În vederea pregătirii audierii, Comisia poate solicita părților, în scris, informații suplimentare sau completarea documentației depuse, în termen de cel mult 10 zile de la primirea cererii de declanșare a procedurii de soluționare a neînțelegerilor. Părțile au obligația depunerii acestora în termen de cel mult 5 zile de la data primirii solicitării.

(2) În cazul în care una dintre părți sau ambele nu dau curs solicitării de transmitere a documentelor sau transmit parțial documentele solicitate în termenul menționat la alin. (1), Comisia va analiza și va soluționa neînțelegerea în baza documentelor deținute.

Art. 13. — (1) Convocarea părților în vederea audierii are loc cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat.

(2) Comunicarea convocării se realizează prin scrisoare cu confirmare de primire sau prin fax, dacă este posibil.

(3) Comunicările se transmit la adresele de corespondență indicate de părți în cerere sau la adresele aduse la cunoștința Autorității competente, pe parcursul derulării procedurii.

Art. 14. — (1) Audierea are loc, de regulă, la sediul Autorității competente, în termen de cel mult 15 zile calculate de la data înregistrării cererii. În situația în care se solicită informații suplimentare sau completarea documentației depuse inițial, audierea are loc în termen de cel mult 20 zile de la data înregistrării cererii.

(2) Părțile vor participa la audiere prin reprezentanți legali sau prin persoane împuternicite. Persoanele care nu pot proba cu înscrisuri calitatea legală nu vor fi acceptate la audiere. Documentul care atestă calitatea de împuternicit va fi păstrat la dosarul cauzei.

(3) Oricare dintre părți poate cere ca audierea să se facă în lipsa ei, pe baza cererii și a actelor depuse. Solicitarea se va face în scris, cu cel puțin două zile înainte de data stabilită pentru audiere.

(4) Lipsa uneia dintre părți de la dezbateri nu afectează derularea procedurii sau luarea unei hotărâri.

(5) Dacă ambele părți, deși înștiințate, nu se prezintă la dezbateri și nici nu au solicitat soluționarea în lipsă, Comisia își va suspenda activitatea.

(6) Prin excepție de la alin. (4), dacă părțile solicită, în prealabil, cu cel puțin 3 zile, reprogramarea audierii, Comisia poate amâna o singură dată audierea.

(7) Audierea reprogramată va avea loc în termen de maximum 5 zile de la data fixată inițial și va fi comunicată părților, în conformitate cu prevederile art. 13.

Art. 15. — (1) În cadrul audierii părțile își exprimă punctele de vedere argumentate cu probe pertinente, concludente și utile cauzei.

(2) Expunerea părților va fi clară și concisă, cu argumente de drept și de fapt.

(3) După ce fiecare parte își prezintă poziția, membrii Comisiei pot pune întrebări pentru clarificarea aspectelor supuse soluționării.

(4) Dacă Comisia consideră necesar, poate stabili o nouă audiere, în termen de 10 zile de la prima audiere. Cu această ocazie, Comisia poate să solicite părților și alte documente relevante pentru soluționarea cererii, situație în care părțile au obligația de a transmite documentele în termen de 5 zile de la solicitare.

Art. 16. — (1) Ședințele Comisiei se consideră întrunite legal, respectiv cvorumul este îndeplinit dacă sunt prezenți cel puțin 4 dintre membrii săi, incluzând președintele Comisiei sau, în absența acestuia, înlocuitorul lui, reprezentantul compartimentului juridic, al compartimentului de specialitate și al compartimentului de resort.

(2) Comisia adoptă decizia, de regulă, cu majoritate simplă, majoritate care întrunește un număr de voturi egal cu minimum jumătate plus unu din numărul voturilor celor prezenți. În caz de egalitate de voturi, este decisiv votul președintelui sau, în cazul absenței acestuia, cel al membrului Comisiei desemnat să conducă ședința.

Art. 17. — Ședințele Comisiei sunt prezidate de președintele Comisiei, iar în absența președintelui, de către înlocuitorul desemnat în acest sens prin decizia de numire a membrilor Comisiei.

Art. 18. — (1) După analizarea situației, în termen de 5 zile de la data ultimei audieri, Comisia emite o decizie, pe care o înaintează spre semnare președintelui autorității competente.

(2) Decizia are caracter obligatoriu pentru părți.

(3) Decizia este redactată în 3 exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte, respectiv unul pentru ANRE.

(4) În termen de maximum 5 zile de la data însușirii prin semnătură de către președintele Autorității competente, decizia se comunică ambelor părți implicate, prin scrisoare cu confirmare de primire sau, după caz, prin fax.

(5) Decizia președintelui ANRE poate fi atacată în conformitate cu prevederile legale în vigoare, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 19. — Termenele pentru desfășurarea etapelor și/sau acțiunilor prevăzute în cadrul cap. III secțiunea a 3-a pot fi depășite, cu acordul conducerii Autorității competente, dacă obiectul neînțelegerii are implicații deosebite asupra siguranței funcționării sistemului electroenergetic sau activității consumatorilor/operatorilor economici respectivi ori din alte motive justificate.

Art. 20. — (1) Pe toată durata desfășurării procedurii, dar nu mai târziu de data la care se emite decizia Autorității competente cu privire la neînțelegerea respectivă, părțile pot soluționa pe cale amiabilă neînțelegerea apărută.

(2) Părțile sunt obligate să comunice Autorității competente înțelegerea la care au ajuns, în termen de 24 de ore de la data la care neînțelegerea s-a soluționat, fără a se depăși termenul menționat la alin. (1).

Art. 21. — Autoritatea competentă poate îndrepta erorile materiale din conținutul deciziei, caz în care va comunica părților decizia modificată.

Art. 22. — (1) Dosarul este confidențial. Nicio altă persoană în afara părților, a Comisiei și a președintelui Autorității competente nu are acces la dosar fără acordul scris al părților și fără încuviințarea Comisiei, cu excepția situației în care aceste date sunt solicitate de către o autoritate a statului, în condițiile legii.

(2) În vederea apărării intereselor legitime ale părților, membrii Comisiei și consultanții sunt obligați să nu publice și să nu divulge datele și informațiile de care iau cunoștință în această calitate, fără a avea acordul scris al părții implicate.

(3) Dosarul se păstrează la sediul Autorității competente un an de la data emiterii deciziei prin care este soluționată neînțelegerea, după care se arhivează.

(4) Evidența dosarelor privind soluționarea neînțelegerilor se va ține în registre speciale, prin grija compartimentului de specialitate.

Art. 23. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

<i>Audiere</i>	Etapă a procedurii de soluționare a neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor/actelor adiționale în cadrul căreia părțile își expun punctele de vedere și argumentele pe care acestea se întemeiază
<i>Compartiment de resort</i>	Structură din cadrul ANRE, în ale cărei atribuții se află organizarea soluționării neînțelegerii
<i>Compartimentul de specialitate</i>	Structură din cadrul ANRE, în ale cărei atribuții se află obiectul dedus soluționării neînțelegerii
<i>Părți</i>	Titularul unei licențe și solicitantul încheierii unui contract/act adițional
<i>Solicitant</i>	Persoana fizică sau juridică ce se adresează unui titular de licență
<i>Titular de licență</i>	Persoana fizică sau juridică deținătoare a unei licențe eliberate de Autoritatea competentă; este asimilat titularului de licență și prestatorul serviciului de distribuție.

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

PROCES-VERBAL

pentru punctele rămase divergente după parcurgerea etapei de soluționare la nivelul titularului de licență, la încheierea contractului/actului adițional

pentru .....

Nr. crt.	Formularea articolului aflat în divergență	Formularea titularului de licență	Formularea solicitantului	Justificarea titularului de licență	Justificarea solicitantului
1.					
2.					
3.					
4.					
.....					

Data .....

Semnătura .....

CERERE DE SOLUȚIONARE A NEÎNȚELEGERILOR

Subscrisa: (numele/denumirea), titular al licenței de ..... nr. ....,
din data de ....., prin reprezentant legal .....,

solicităm soluționarea neînțelegerii/neînțelegerilor intervenite cu ocazia încheierii contractului/actului adițional ....., cu persoana fizică/juridică (numele/denumirea; numele reprezentanților legali; domiciliul, sediul; numărul de înmatriculare la registrul comerțului; telefon/fax), prin reprezentant legal ....., având în vedere că s-a parcurs etapa soluționării la nivelul titularului de licență.

(Urmează expunerea, pe scurt, a obiectului neînțelegerii, cu datele aferente:

indicarea proiectului de contract/act adițional/contractului;

indicarea clauzelor care fac obiectul neînțelegerilor.)

Solicităm soluționarea prezentei cereri, pe baza documentelor depuse la dosar, prin declanșarea procedurii de soluționare a neînțelegerilor la nivelul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Data .....

Semnătura .....

ANEXA Nr. 2

PROCEDURA**privind medierea neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în domeniul gazelor naturale****CAPITOLUL I****Scop**

Art. 1. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), denumită în continuare *Autoritate competentă*, mediază neînțelegerile legate de încheierea contractelor din sectorul energiei.

Art. 2. — Prezenta procedură este elaborată în scopul creării unui mecanism de mediere a neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în sectorul gazelor naturale.

CAPITOLUL II**SECȚIUNEA 1****Domeniu de aplicare**

Art. 3. — Prezenta procedură stabilește tipurile neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor în sectorul gazelor naturale, care sunt supuse spre mediere Autorității competente, precum și modalitățile și etapele de soluționare a acestora.

Art. 4. — (1) Sunt supuse prevederilor prezentei proceduri:

a) neînțelegerile apărute la încheierea contractelor în sectorul gazelor naturale având la bază contractele reglementate de Autoritatea competentă;

b) neînțelegerile apărute la încheierea actelor adiționale aferente contractelor prevăzute la lit. a).

(2) Neînțelegerile apărute la încheierea contractelor/actelor adiționale pot avea ca obiect:

a) clauze negociabile aferente contractelor ce se încheie în baza contractelor-cadru elaborate de Autoritatea competentă, conform prevederilor legale în vigoare;

b) clauze noi, conforme legislației în vigoare, pe care partea/părțile dorește/doresc să le includă în contractele deja încheiate în baza contractelor-cadru elaborate de Autoritatea competentă.

Art. 5. — (1) Nu intră sub incidența prevederilor prezentei proceduri:

a) neînțelegerile asupra unor probleme ce nu fac obiectul reglementărilor în vigoare din sectorul gazelor naturale;

b) neînțelegerile a căror rezolvare nu intră în competența autorității de reglementare, inclusiv aspecte legate de proprietate.

(2) Semnarea cu obiecții sau divergențe a contractelor comerciale prevăzute la art. 4 atrage doar medierea neînțelegerilor precontractuale rămase divergente.

SECȚIUNEA a 2-a**Definiții**

Art. 6. — (1) Termenii utilizați sunt definiți în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta procedură, cu excepția celor din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Definițiile din anexa nr. 1 se completează cu definițiile din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012.

CAPITOLUL III
**Medierea neînțelegerilor apărute
la încheierea contractelor**

SECȚIUNEA 1

Aspecte generale

Art. 7. — (1) Medierea neînțelegerilor care fac obiectul prezentei proceduri presupune parcurgerea următoarelor etape:
a) soluționarea la nivelul titularului de licență responsabil cu emiterea ofertei de contract;

b) medierea la nivelul Autorității competente.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), în cazul în care, pe parcursul procedurii de mediere a neînțelegerilor, apar și alte neînțelegeri, în măsura în care Autoritatea competentă hotărăște că este posibil, acestea se includ în procedura aflată deja în derulare. În caz contrar, acestea vor face obiectul unei medieri ulterioare, reluându-se pașii procedurali.

(3) Limba oficială utilizată pe parcursul desfășurării acestei proceduri este limba română, iar documentele redactate într-o limbă străină vor fi însoțite de traducerea legalizată; în caz contrar, acestea nu vor fi luate în considerare.

SECȚIUNEA a 2-a

Soluționarea la nivelul titularului de licență

Art. 8. — (1) Prealabil declanșării procedurii la nivelul ANRE, soluționarea neînțelegerilor se efectuează la nivelul titularului de licență, ca urmare a analizării cererii scrise, depuse în acest sens de către un solicitant, în care se prezintă neînțelegerile apărute la încheierea contractului/actului adițional.

(2) Cererea va fi însoțită de documentele pe baza cărora solicitantul își întemeiază susținerile. Documentele depuse în copie vor fi certificate pe fiecare pagină „conform cu originalul” și vor conține data, numele în clar al celui care face certificarea, semnătura acestuia și ștampila unității respective, după caz.

(3) Titularul de licență analizează cererea și, dacă este cazul, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrare, solicită completarea documentației depuse. Solicitantul are obligația completării documentației în termen de maximum 5 zile de la data primirii solicitării de completare.

(4) În cazul în care solicitantul nu depune în termenul prevăzut la alin. (3) completarea documentației, titularul de licență poate analiza și poate soluționa cererea în baza documentelor depuse inițial.

(5) În termen de 20 de zile de la data depunerii cererii inițiale se desfășoară ședința comună, organizată prin grija titularului de licență, în vederea soluționării neînțelegerilor.

(6) În situația în care părțile implicate soluționează neînțelegerile, se va întocmi o minută în acest sens, urmând ca în termen de maximum 5 zile de la data întocmirii acesteia să se încheie contractul în cauză.

(7) În cazul în care solicitantul nu se prezintă la ședința comună, titularul de licență va analiza și va soluționa cererea în baza documentelor depuse inițial.

(8) În situația în care documentul încheiat cu ocazia ședinței comune nu este însușit sau este însușit parțial de către una ori ambele părți implicate, se consideră că neînțelegerile nu au fost soluționate. În acest caz, părțile vor încheia un proces-verbal, conform anexei nr. 2 care face parte integrantă din prezenta procedură, și în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii

inițiale, prin grija titularului de licență, documentația se transmite la ANRE, însoțită de o cerere formulată conform anexei nr. 3 care face parte integrantă din prezenta procedură.

(9) Titularul de licență va înștiința solicitantul despre acest demers, în termen de 3 zile de la data transmiterii cererii de mediere a neînțelegerilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Medierea la nivelul Autorității competente

Art. 9. — (1) Odată cu înregistrarea la Autoritatea competentă a cererii transmise de titularul de licență, împreună cu documentația anexată acesteia, conform art. 8 alin. (8), se consideră declanșată procedura de mediere a neînțelegerilor.

(2) Documentele ce însoțesc cererea de declanșare a procedurii de mediere la nivelul Autorității competente trebuie să cuprindă, fără a se limita la acestea:

a) copia proiectului de contract/act adițional la încheierea căruia au apărut neînțelegeri;

b) procesul-verbal întocmit conform anexei nr. 2, în care se precizează punctele nesoluționate la nivelul titularului de licență, poziția părților și documentele pe care părțile își întemeiază susținerile;

c) corespondența dintre părți privind proiectul de contract/actul adițional în discuție;

d) decizii ale organelor jurisdicționale, în măsura în care acestea există;

e) indicarea temeiului legal în baza căruia își fundamentează pretențiile;

f) alte documente cuprinzând informații tehnice sau de altă natură, necesare soluționării neînțelegerii.

(3) Certificarea copiilor documentelor prevăzute la alin. (2) se face în două exemplare, unul pentru Autoritatea competentă și unul pentru solicitant. Aceasta va conține precizarea „conform cu originalul”, data, numele în clar al celui care face certificarea, semnătura acestuia și ștampila unității respective, după caz.

Art. 10. — După înregistrarea cererii la Autoritatea competentă se parcurg următoarele etape:

a) întrunirea Comisiei de analiză și mediere a neînțelegerilor;

b) analiza preliminară a documentației transmise și solicitarea completării acesteia, după caz;

c) pregătirea audierii și convocarea părților;

d) audierea părților;

e) formularea recomandării Autorității competente și comunicarea acesteia părților.

Art. 11. — (1) Comisia de analiză și mediere a neînțelegerilor, denumită în continuare *Comisia*, se numește prin decizie a președintelui Autorității competente.

(2) Comisia este alcătuită dintr-un număr impar de membri cu drept de vot, dar nu mai puțin de 5 și nu mai mult de 7, precum și un secretar al Comisiei fără drept de vot.

(3) Comisia va fi compusă din angajați ai Autorității competente și din ea va face parte obligatoriu un reprezentant al compartimentului juridic, un reprezentant al compartimentului de specialitate și un reprezentant al compartimentului de resort.

(4) Pentru medierea neînțelegerii apărute la încheierea contractelor, Autoritatea competentă poate apela și la consultanți, persoane fizice/juridice. Consultanții nu vor face parte din Comisie.

(5) Contravaloarea serviciului prestat de consultanți va fi suportată conform reglementărilor emise de Autoritatea competentă.

Art. 12. — (1) În vederea pregătirii audierii, Comisia poate solicita părților, în scris, informații suplimentare sau completarea documentației depuse, în termen de cel mult 10 zile de la primirea cererii de declanșare a procedurii de mediere a neînțelegerilor. Părțile au obligația depunerii acestora în termen de cel mult 5 zile de la data primirii solicitării.

(2) În cazul în care una dintre părți sau ambele nu dau curs solicitării de transmitere a documentelor ori transmit parțial documentele solicitate în termenul menționat la alin. (1), Comisia va analiza și va media neînțelegerea în baza documentelor deținute.

Art. 13. — (1) Convocarea părților în vederea audierii are loc cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat.

(2) Comunicarea convocării se realizează prin scrisoare cu confirmare de primire sau prin fax, dacă este posibil.

(3) Comunicările se transmit la adresele de corespondență indicate de părți în cerere sau la adresele aduse la cunoștința Autorității competente, pe parcursul derulării procedurii.

Art. 14. — (1) Audierea are loc, de regulă, la sediul Autorității competente, în termen de cel mult 15 zile calculate de la data înregistrării cererii. În situația în care se solicită informații suplimentare sau completarea documentației depuse inițial, audierea are loc în termen de cel mult 20 zile de la data înregistrării cererii.

(2) Părțile vor participa la audiere prin reprezentanți legali sau prin persoane împuternicite. Persoanele care nu pot proba cu înscrisuri calitatea legală nu vor fi acceptate la audiere. Documentul care atestă calitatea de împuternicit va fi păstrat la dosarul cauzei.

(3) Oricare dintre părți poate cere ca audierea să se facă în lipsa ei, pe baza cererii și a actelor depuse. Solicitarea se va face în scris, cu cel puțin două zile înainte de data stabilită pentru audiere.

(4) Lipsa uneia dintre părți de la dezbateri nu afectează derularea procedurii sau luarea unei hotărâri.

(5) Dacă ambele părți, deși înștiințate, nu se prezintă la dezbateri și nici nu au solicitat medierea în lipsă, Comisia își va suspenda activitatea.

(6) Prin excepție de la alin. (4), dacă părțile solicită, în prealabil, cu cel puțin 3 zile, reprogramarea audierii, Comisia poate amâna o singură dată audierea.

(7) Audierea reprogramată va avea loc în termen de maximum 5 zile de la data fixată inițial și va fi comunicată părților, în conformitate cu prevederile art. 13.

Art. 15. — (1) În cadrul audierii părțile își exprimă punctele de vedere argumentate cu probe pertinente, concludente și utile cauzei.

(2) Expunerea părților va fi clară și concisă, cu argumente de drept și de fapt.

(3) După ce fiecare parte își prezintă poziția, membrii Comisiei pot pune întrebări pentru clarificarea aspectelor supuse medierii.

(4) Dacă Comisia consideră necesar, poate stabili o nouă audiere, în termen de 10 zile de la prima audiere. Cu această ocazie Comisia poate să solicite părților și alte documente relevante pentru soluționarea cererii, situație în care părțile au obligația de a transmite documentele în termen de 5 zile de la solicitare.

Art. 16. — (1) Ședințele Comisiei se consideră întrunite legal, respectiv cvorumul este îndeplinit dacă sunt prezenți cel puțin 4 dintre membrii săi, incluzând președintele Comisiei, sau, în absența acestuia, înlocuitorul lui, reprezentantul compartimentului juridic, al compartimentului de specialitate și al compartimentului de resort.

(2) Comisia emite recomandarea, de regulă, cu majoritate simplă, majoritate care întrunește un număr de voturi egal cu minimum jumătate plus unu din numărul voturilor celor prezenți. În caz de egalitate de voturi este decisiv votul președintelui sau, în cazul absenței acestuia, cel al membrului Comisiei desemnat să conducă ședința.

Art. 17. — Ședințele Comisiei sunt prezidate de președintele Comisiei, iar în absența președintelui, de către înlocuitorul desemnat în acest sens prin decizia de numire a membrilor Comisiei.

Art. 18. — (1) După analizarea situației, în termen de 5 zile de la data ultimei audieri, Comisia emite o recomandare, pe care o înaintează spre semnare președintelui autorității competente.

(2) Recomandarea are caracter declarativ și constatator, neechivalând cu o hotărâre obligatorie pentru părți.

(3) Recomandarea este redactată în 3 exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte, respectiv unul pentru ANRE.

(4) În termen de maximum 5 zile de la data însușirii prin semnătură de către președintele Autorității competente, recomandarea se comunică ambelor părți implicate, prin scrisoare cu confirmare de primire sau, după caz, prin fax.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 19. — Termenele pentru desfășurarea etapelor și/sau acțiunilor prevăzute în cadrul cap. III secțiunea a 3-a pot fi depășite, cu acordul conducerii Autorității competente, dacă obiectul neînțelegerii are implicații deosebite asupra siguranței funcționării sistemului energetic sau activității consumatorilor/operatorilor economici respectivi ori din alte motive justificate.

Art. 20. — (1) Pe toată durata desfășurării procedurii, dar nu mai târziu de data la care se emite recomandarea Autorității competente cu privire la neînțelegerea respectivă, părțile pot soluționa pe cale amiabilă neînțelegerea apărută.

(2) Părțile sunt obligate să comunice Autorității competente înțelegerea la care au ajuns, în termen de 24 de ore de la data la care neînțelegerea s-a soluționat, fără a se depăși termenul menționat la alin. (1).

Art. 21. — Autoritatea competentă poate îndrepta erorile materiale din conținutul recomandării, caz în care Autoritatea competentă va comunica părților recomandarea modificată.

Art. 22. — (1) Dosarul este confidențial. Nicio altă persoană în afara părților, a Comisiei și a președintelui Autorității competente nu are acces la dosar fără acordul scris al părților și fără încuviințarea Comisiei, cu excepția situației în care aceste date sunt solicitate de către o autoritate a statului, în condițiile legii.

(2) În vederea apărării intereselor legitime ale părților, membrii Comisiei și consultanții sunt obligați să nu publice și să nu divulge datele și informațiile de care iau cunoștință în această calitate, fără a avea acordul scris al părții implicate.

(3) Dosarul se păstrează la sediul Autorității competente un an de la data emiterii recomandării prin care este soluționată neînțelegerea, după care se arhivează.

(4) Evidența dosarelor privind medierea neînțelegerilor se va ține în registre speciale, prin grija compartimentului de specialitate.

Art. 23. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

<i>Audiere</i>	Etapă a procedurii de mediere a neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor/actelor adiționale în cadrul căreia părțile își expun punctele de vedere și argumentele pe care acestea se întemeiază
<i>Compartiment de resort</i>	Structură din cadrul ANRE, în ale cărei atribuții se află organizarea soluționării neînțelegerii
<i>Compartimentul de specialitate</i>	Structură din cadrul ANRE, în ale cărei atribuții se află obiectul dedus soluționării neînțelegerii
<i>Părți</i>	Titularul unei licențe și solicitantul încheierii unui contract/act adițional
<i>Recomandare</i>	Punctul de vedere al Autorității competente cu privire la modul de soluționare a neînțelegerilor apărute la încheierea contractelor/actelor adiționale în sectorul gazelor naturale
<i>Solicitant</i>	Persoana fizică sau juridică care se adresează unui titular de licență
<i>Titular de licență</i>	Persoana fizică sau juridică deținătoare a unei licențe eliberate de Autoritatea competentă

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

PROCES - VERBAL
pentru punctele rămase divergente după parcurgerea etapei de soluționare
la nivelul titularului de licență, la încheierea contractului/actului adițional

pentru .....

Nr. crt.	Formularea articolului aflat în divergență	Formularea titularului de licență	Formularea solicitantului	Justificarea titularului de licență	Justificarea solicitantului
1.					
2.					
3.					
4.					
.....					

Data .....

Semnătura .....

*ANEXA Nr. 3
la procedură*

C E R E R E
de mediere a neînțelegerilor

Subscrisa ....., titulară a licenței de .....

(numele/denumirea)

nr. ...., din data ....., prin reprezentant legal .....

solicităm medierea neînțelegerii/neînțelegerilor intervenite cu ocazia încheierii contractului/actului adițional ....., cu persoana fizică/juridică (numele/denumirea; numele reprezentanților legali; domiciliul, sediul; numărul de înmatriculare la registrul comerțului; telefon/fax), prin reprezentant legal ....., având în vedere că s-a parcurs etapa soluționării la nivelul titularului de licență.

(Urmează expunerea, pe scurt, a obiectului neînțelegerii, cu datele aferente:

indicarea proiectului de contract/act adițional/contractului;

indicarea clauzelor care fac obiectul neînțelegerilor.)

Solicităm soluționarea prezentei cereri, pe baza documentelor depuse la dosar, prin declanșarea procedurii de mediere a neînțelegerilor la nivelul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Data .....

Semnătura .....

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind avizarea constituirii și funcționării organismului de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor Independenți de Fonograme — UPIF

Ținând cont de Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RGII/3691 din 18 aprilie 2013,

având în vedere dispozițiile art. 125 alin. (1) și art. 126 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se avizează constituirea și funcționarea ca organism de gestiune colectivă a drepturilor conexe ale producătorilor de fonograme Uniunea Producătorilor Independenți de Fonograme — UPIF, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. Liviu Rebreanu nr. 17, camera 8, județul Vâlcea.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Adriana Donțu

București, 22 aprilie 2013.
Nr. 52.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 639058